

[H. C. Toft.]

grundlag for en landbrugsbedrift, og at man derfor skulle fritage dem for landbrugspligten.

Efter ministerens forslag kan man også, når det drejer sig om ophævelse af landbrugspligten, nægte det på et stykke jord, hvis restejendommen opdeles uheldigt. Det var interessant at vide, hvad ministeren mener med en uheldig opdeling.

Man fastslår også i lovforslaget, at jorden skal udnyttes på en forsvarlig jordbrugsmæssig måde. Jeg vil bede ministeren her i dag fra folketingets talerstol klarlægge for folketinget, hvad der er forsvarlig drift af en landbrugsejendom? Hvem skal kontrollere, om landbrugsministeren driver sin ejendom på en forsvarlig måde? Jeg vil også gerne vide, hvem der skal kontrollere mig på dette område?

Endvidere indfører man begrænsning i tilplantningsmulighederne på en landbrugsejendom, og hvad er det alt sammen udtryk for? Tilsyn, opsyn, tilladelse skal søges, på ny tilladelse, ansøgning skal gå det ene sted hen, og ansøgning skal gå det andet sted hen, et udvalg skal se på det, og et andet udvalg skal se på det. Det er administration, det koster penge, det koster personer, det koster arbejde, og jeg havde egentlig den opfattelse, at socialdemokratiets gruppeformand havde givet udtryk for på en lang række andre områder, og det skulle man tro også gjaldt her, at det, det drejede sig om, var at få mindre administration og færre offentlige omkostninger.

Og så indsnævrer man nu også samdriftsmulighederne. Man siger, at man må ikke samdrive to ejendomme, hvis de ligger i en større afstand fra hinanden end 15 km. Jamen hr. minister, der er da ikke en fornuftig landmand, der vil drive to ejendomme sammen, hvis ikke det er fornuftigt, så hvorfor dog denne begrænsning? Det vil da være ganske urealistisk at tro, at man vil bære sig økonomisk ufornuftigt ad. Jeg kender i alt fald flere eksempler på, at der finder samdrift sted af to ejendomme med større afstand, hvor det er uhyre fornuftigt, og jeg forstår ikke, hvorfor man skal hindre det.

Så vil ministeren også nu til at forhindre — sådan vil jeg betragte det — den frie sammenlægning, man nåede til i 1971. Da kunne

man nægte — også hvis det var en sammenlægning på under 100 ha — hvis to ejendomme ikke var hensigtsmæssigt beliggende for samlet drift, altså hvis der var for stor en afstand mellem dem. Men nu siger ministeren: ikke nok med det, men man skal også vurdere, om der opstår en u hensigtsmæssig ejendomsfordeling. Hvem skal bestemme det? Og hvad er det? Er det, man vil indføre nu, at man skal spørge så mange steder, at man faktisk nu igen indfører den bestemmelse, som vi tidligere havde, at man skulle spørge, om der var nogen, der ønskede tillægsjord, og så kan man sige, at så bliver det en dårlig ejendomsfordeling og dermed nægte netop den frie sammenlægningsret, som alle var så enige om i 1971?

Og så kommer jeg til spørgsmålet om adkomst til erhvervelse af en landbrugsejendom, altså køb af en landbrugsejendom. Her begrænser ministeren det til, at kun de, der har en landbrugsuddannelse, som ministeren skal bestemme, de, der i 2 år selvstændigt har drevet en landbrugsejendom, de, der i 2 år som arbejdstagere har været beskæftiget ved landbruget, og de, som har to ejendomme, hvoraf den ene godt kan ligge i udlandet, kan frit erhverve en landbrugsejendom. Derudover skal der søges tilladelse, og tilladelse kan gives, hvis ministeren eller den, han sætter til at varetage sine interesser, mener, at den pågældende ejendom er beredygtig. Man skulle dog mene, at den enkelte person, der erhvervede den, selv bedst kunne vurdere den. Man skal også, inden der gives tilladelse, se på, om det er mere hensigtsmæssigt med en anden ejendomsfordeling på stedet, og man kræver, at vedkommende tager bopæl derpå. Men tilladelse kan i almindelighed ikke gives, hvis der er misforhold mellem værdi og pris, Hvem skal vurdere det? Hvem skal bestemme det? Er det landbrugsministeren, der skal bestemme, om der er et misforhold mellem værdi og pris? Og også hvis det udelukkende går på en kapitalanbringelse? Enhver ejendomshandel er en kapitalanbringelse, hr. minister. Hvad er så en urimelig kapitalanbringelse?

Så siger ministeren, at man også, hvis man vil give tilladelse, i særlig grad skal tage hensyn til, om det giver en u hensigtsmæssig driftsstruktur eller ejendomsfordeling.